

det er en normal linje, at når man sidder i regering, afviser man forslag fra oppositionen, selv om de er gode, og selv om man i øvrigt er enig i indholdet i dem.

Det er jo netop ikke et lovforslag, vi lægger op til. Det er reelt et beslutningsforslag, vi lægger op til, hvor regeringen forpligter sig til at arbejde i denne retning og sikre, at det her bliver gennemført, ikke engang inden for overenskomstperioden, men efter overenskomstperioden. Så jeg kan ikke forstå, at ministeren på den måde afviser forslaget.

Kl. 19.50

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Med den beskrivelse, som hr. Kamal Qureshi selv giver sit forslag, må man sige, at det jo bare er inderlig overflødigt, for regeringen har forpligtet sig selv til at arbejde i det spor, som hr. Kamal Qureshi til lejligheden opfundet synes, at vi nu skal betræde. Det kan man læse i regeringsgrundlaget, da regeringen blev dannet tilbage i november 2001, hvor det meget klart fremgår, at regeringen ønsker et frit lægevalg. Det har vi også arbejdet efter.

Jeg er såmænd ikke sur over fortiden. Det nytter ikke noget at være sur på fortiden, men man må jo også ligesom tage bestik af den, altså være realistisk omkring den. Der kan jeg altså bare konstatere, at da man forud for de overenskomstforhandlinger, der førte til den aftale, der er i dag, fra bl.a. landets regering samlede de centrale krav ind, var det her ikke en sag, der blev nævnt. Sådan er det.

Derfor er denne sag først kommet på dagsordenen, ikke da hr. Kamal Qureshi fremsatte sit beslutningsforslag, men da regeringen tiltrådte, hvor vi satte den på den politiske dagsorden, og hvor vi faktisk også har leveret det resultat, at der nu er frit lægevalg med den moderation, at lægen kan sige fra, hvis der er mere end 15 km.

Siden har jeg ikke hørt et ord fra én patient, men jeg kan forstå, at hr. Kamal Qureshi har en række henvendelser liggende, og dem vil jeg med glæde imødesee oversendelsen af, sådan at jeg konkret kan gøre mig bekendt med de patienter, der fortsat føler, efter at regeringen har sikret det frie lægevalg, at de er i klemme.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg forstår det egentlig ikke. Ministeren bliver ved med at sige, at regeringen har sikret det frie lægevalg, men alligevel synes man ikke, at man kan støtte det her forslag.

Det, jeg ikke forstår, og det må ministeren så lige forklare mig – det er muligt, at det skyldes manglende parlamentarisk erfaring – er, når jeg hører ministeren sige, at regeringens formål er at sikre, at der ikke er hindringer for, at patienterne kan vælge den læge, de ønsker, uafhængigt af kilometergrænser. Det er det, regeringen har som målsætning for de kommende overenskomstforhandlinger med de praktiserende læger.

Derfor kan jeg egentlig ikke forstå, hvorfor regeringen ikke bare kan støtte det her forslag og sige: Det er fint, det tager vi bare med, for det er nogle retningslinjer, som vi i øvrigt er enige med forslagsstilleren om, så glemmer vi fortiden, det tager vi på os, og så arbejder vi med det.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor der er sådan en automatreaktion, hvor man siger: Ja, det har vi sagt før, derfor kan vi afvise det, og det gider vi ikke at støtte.

Hvis vi er enige om målsætningen, og det er det, jeg hører ministeren sige, hvorfor så ikke sige: Fint, det forpligter vi os på at gøre, det er der bred politisk enighed om i Folketinget, så lad os få det gennemført?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes da, det er fint, hvis hr. Kamal Qureshi vil udarbejde en støtteerklæring til regeringsgrundlaget og på den måde bakke op om den målsætning, som regeringen altså har kæmpet for en årrække. Det synes jeg er fint. Der findes jo ikke copyright i politik. Politik går jo grundlæggende ud på at få andre til at mene det samme som én selv.

Derfor glæder jeg mig da over, at SF og hr. Kamal Qureshi nu har indtaget regeringens synspunkt i den her sag. Det glæder jeg mig over. Det giver bare ikke nogen mening at vedtage et beslutningsforslag med det indhold, der ligger her, fordi regeringen allerede med det pres, vi lagde på overenskomstens parter forud for overenskomstforhandlingerne i foråret 2002 mellem PLO og sygesikringen har sikret det her resultat med den moderation, som jeg har gjort rede for.